

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **C. a. s. S., P. S.**, IČO: X. zast. JUDr. Š. D. advokátom, C. B., proti žalovanému: **A. s. r. o., K., H. B.**, IČOX. zast. M. K. advokátom, K. K., **o zaplatenie 5 984 025 Sk a prísl.** na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 11. 2008 č. k. 2 Cb/426/2000-411 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 11. 2008 č. k. 2 Cb/426/2000-411 v napadnutej časti **m e n í** tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov prvostupňového konania.

Žiadnemu z účastníkov nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zastavil konanie a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania vo výške 177 549,-Sk na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia uznesenia žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému v 1. rade A. s. r. o. a žalovanému v 2. rade A. a. s. K. zaplatenia sumy 5 984 025,-Sk. Rozsudkom zo dňa 06. 10. 2004 súd žalobu voči obidvom žalovaným zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť im trovy konania. Proti tomuto rozsudku vo výroku voči žalovanému v 1. rade podal žalobca odvolanie a Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 27. 07. 2005 rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca podaním zo dňa 19. 05. 2008 vzal žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu mimosúdnej dohody.

Z predloženej dohody súd zistil, že táto dohoda bola uzavretá medzi žalobcom a spoločnosťou A. a. s., teda účastníkom ktorý už nie je účastníkom tohto konania a účastníkom tejto dohody nie je spoločnosť A. s. r. o. K.. Z uvedenej skutočnosti súd vyvodil

záver, že zastavenie konania zaviniť žalobca a preto musí žalovanému nahradiť trovy konania v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 149 O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca a navrhol ho zmeniť tak, že súd žiadnemu z účastníkov neprizná náhradu trov konania.

Uvádza, že obchodná spoločnosť A. s. r. o. a A. a. s. K. boli navzájom prepojené, ako to vyplýva zo samotného obchodného mena spoločnosti, rovnakého predmetu podnikania a aj z obsadenia orgánov v týchto spoločnostiach. Vzhľadom na vzájomnú prepojenosť týchto spoločností dochádzalo medzi nimi aj k prevodom práv a povinností a preto z opatrnosti uplatnil nárok voči obidvom spoločnostiam.

Dňa 19. 05. 2008 bola medzi žalobcom a spoločnosťou A. a. s. uzatvorená dohoda o urovnaní, v ktorej došlo aj k dohode o náhrade trov konania tak, že ich znáša každý z účastníkov sám. Namieta, že spoločnosť A. s. r. o. nemá od 25. 10. 2001 štatutárny orgán, ktorý by bol oprávnený za spoločnosť konať, čiže na strane žalovaného ide o nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania. Je názoru, že ide o prekážku postupu konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že je dôvodné.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že konateľ spoločnosti A. s. r. o. K., O. Z. udelil dňa 14. 02. 2001 generálnu plnú moc RNDr. K. R. zastupovať konateľa spoločnosti vo všetkých právnych úkonoch. Táto plná moc mala platnosť do 31. 08. 2001. Tento dňa 15. 02. 2001 udelil plnomocentvo advokátovi JUDr. M. K. zastupovať spoločnosť pred Krajským súdom v Košiciach v súdnom konaní vedenom pod sp.zn. 2 Cb 426/00. Podľa výpisu z obchodného registra konateľ spoločnosti p. O. Z. sa dňa 08. 10. 2001 vzdal funkcie konateľa v súlade s § 66 ods. 1 Obch. zák.

Po zániku funkcie konateľa v spoločnosti s ručením obmedzeným s jedným spoločníkom a súčasne konateľom spoločnosti, právny zástupca nemal s kým o súdnom konaní komunikovať ani komu sa za vedenie súdneho sporu zodpovedať. Z toho dôvodu mu nemohli vzniknúť trovy právneho zastupovania.

Právny zástupca žalovaného v 1. rade /splnomocnenie zo dňa 15. 02. 2001/ bol súčasne splnomocnený aj na zastupovanie žalovaného v 2. rade A. a. s. K. /zo dňa 04. 10. 2001/. Ako právny zástupca žalovaného v 1. rade sa prvýkrát zúčastnil na pojednávaní dňa 08. 10. 2001 a súčasne vyjadril k žalobe. Ďalší úkon v tejto veci bola účasť právneho zástupcu žalovaných v 1. a 2. rade na pojednávaní dňa 09. 10. 2002, /aj toto pojednávanie bolo ihneď odročené, čiže rok po vzdaní sa konateľa spoločnosti žalovaného v 1. rade funkcie konateľa, takže právny zástupca žalovaného v 1. rade už musel mať vedomosť o tom, že spoločnosť,

ktorú zastupuje, je nefunkčná a sám mal vypovedať plnú moc. Zastupovanie a následné vyúčtovanie odmeny za právne zastupovanie žalovaného v I. rade po tomto termíne, už nie možné.

Odvolací súd po zvážení všetkých týchto okolností dospel k záveru, že v danom prípade pokiaľ ide o trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli do momentu zániku funkčnosti spoločnosti žalovaného a aj vzhľadom na späťvzatie návrhu žalobcu, aplikovať použiť § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 150 O. s. p. Jednak konanie bolo zastavené a sú dané taktiež dôvody osobitného zreteľa. Účastníkom ktorému majú byť trovy konania prisúdené je spoločnosť, ktorá nevykazuje žiadnu obchodnú činnosť, čiže je nefunkčná. Pokiaľ ide o trovy, ktoré právnenému zástupcovi vznikli za toto obdobie vzhľadom na právne zastupovanie žalovaného v 2. rade, treba zohľadniť okolnosť, že obidve spoločnosti sú prepojené predmetom podnikania aj personálne a vzniknuté trovy nie je možné ani nazvať trovami potrebnými na účelné bránenie práva.

Pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, odvolací súd na rozhodnutie o nich taktiež použil § 150 O. s. p. keďže ide o dôvody osobitného zreteľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. marca 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.